

Arrest

nr. 294 927 van 3 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren in het jaar 1990.

1.2. Verzoekster dient op 6 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 30 maart 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 27 februari 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Duruqbo-clan te behoren. U bent geboren in 1990 in het district Hamerweyne in Mogadishu waar u verbleef tot uw vertrek naar Europa.

U groeide op in de wijk Via Roma en u woonde er samen met uw moeder en haar zus. Uw vader was een minister ten tijde van het Siad Barre-regime. Tijdens de burgeroorlog is hij Somalië ontvlucht. Sindsdien woont hij in Engeland. Na uw huwelijk met Y.M.H. in 2004 verhuisde u naar de wijk Via Liberia. U was huisvrouw en uw echtgenoot had een restaurant. De overheidssoldaten waren klanten van uw echtgenoot en Al-Shabaab kwam dit te weten. Ze vroegen hem om te stoppen met eten te verkopen aan de overheidssoldaten. Aangezien hij hen niet gehoorzaamde werd hij door Al-Shabaab gedood in 2009. Na zijn dood besloot u terug te keren naar het huis van uw moeder in de wijk Via Roma. Acht maanden na de geboorte van uw dochter besloot u om eten te gaan verkopen aan de voorkant van jullie huis. Na een tijdje kreeg u problemen met Al-Shabaab en de overheidssoldaten. Aangezien de overheidssoldaten uw klanten waren vroeg Al-Shabaab u om een bom binnen te smokkelen in de provincierechtbank. U weigerde dit en besloot om uw werk stop te zetten. U was ondertussen echter gehuwd met A.S.M. die kon voorzien in uw levensonderhoud. In de loop van 2015 werd uw vader plots opgebeld door de Mokhtar Robow, de emir, van Al-Shabaab. Hij vroeg uw vader zich bij hen aan te sluiten. Aangezien uw vader een bekende figuur is in Somalië zou hij gemakkelijk toegang kunnen krijgen tot het presidentieel paleis waar hij een bom moest laten ontploffen. Uw vader weigerde waarop Al-Shabaab ermee dreigde u te doden. Twee dagen nadat Al-Shabaab uw vader had gecontacteerd werd u ook gecontacteerd door hen. Ze vroegen u om uw vader ertoe te dwingen om naar Somalië te komen. In diezelfde periode kreeg u ook bezoek van de overheidssoldaten die u ervan verdachten samen te werken met Al-Shabaab omdat u niet langer eten verkocht aan de voorkant van uw huis. U werd seksueel misbruikt door één van de overheidssoldaten. Wat later werd u opnieuw opgebeld door Al-Shabaab en kreeg u een tweede waarschuwing. Er werd u gezegd dat indien u er niet voor zorgde dat uw vader terug zou keren naar Somalië u problemen ging krijgen. Tot slot kreeg u ook nog een derde waarschuwing waarbij er u 2 à 3 dollar werd opgestuurd voor een kafan, een lijkwade. Na deze laatste waarschuwing regelde uw vader voor u een smokkelaar. U leefde vier dagen ondergedoken in Mogadishu en vertrok uiteindelijk in oktober 2015 naar Nairobi. Vervolgens reisde u via Turkije, Griekeland en andere onbekende landen naar Duitsland waar u op 12 september 2016 een verzoek om internationale bescherming deed. Uw verzoek werd geweigerd en u besloot eind 2020 door te reizen naar België. U kwam aan in België op 15 oktober 2020 en diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 6 november 2020.

Ter staving van uw verzoek legde u een kopie voor van de Britse identiteitsdocumenten van uw vader, zijn eerste echtgenote, uw halfbroers I. en M.A. en uw halfzussen I.A. en L.A. en het Canadees paspoort van uw halfzus M.A.. Daarnaast legt u ook zes foto's voor, vier video's, een twitterbericht en een kopie van een brief van het "Korea Development Institute" gericht aan uw vader.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de overheidssoldaten of Al-Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw

identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de informatie waarover het CGVS beschikt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

In casu werd vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op uw geboorteplaats, uw leeftijd, uw familiale situatie en uw vluchtmotieven. Zo kan vastgesteld worden dat u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming, in België, op 6 november 2020 verklaarde geboren te zijn op 1 januari 1999 in Marka. Tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, op 26 maart 2021, wijzigde u deze verklaringen. U verklaarde namelijk geboren te zijn op 7 juli 1990 in Mogadishu. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd naar uw geboortedatum en -plaats verklaart u te zijn geboren in Mogadishu in 1990. U gevraagd in welke maand en op welke dag moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 7). U gevraagd naar de reden van uw wijzigende verklaringen omtrent uw geboorteplaats en -datum antwoordt u dat u niet naar school bent geweest. U gevraagd om welke reden u aanvankelijk verklaarde te zijn geboren in Marka antwoordt u dat u veel stress heeft (CGVS, p. 9). Dit is echter geen afdoende verklaring. Zelfs van iemand die niet naar school is geweest en zich in een stressvolle situatie bevindt kan verwacht worden dat ze consistente verklaringen aflegt betreffende de geboorteplaats en -datum.

Voorts wordt uw algemene geloofwaardigheid in sterke mate ondermijnd door de opeenvolgende verklaringen die u aflegde bij de Belgische asielinstanties en de Duitse asielinstanties aangaande uw familiale situatie en uw vluchtmotieven. Ten eerste legde u verschillende verklaringen af in België en in Duitsland over het aantal huwelijkspartners die u hebt gehad. In Duitsland verklaarde u drie keer gehuwd te zijn geweest. Uw eerste echtgenoot, waarmee u vier dochters en één zoon kreeg, sloot zich aan bij Al-Shabaab waardoor u de scheiding aanvroeg. In 2009 huwde u voor een tweede keer. Met deze man kreeg u twee kinderen. Hij werd mishandeld door uw eerste echtgenoot en vermoedelijk door hem meegenomen in 2012. Tot slot verklaarde u nog een derde keer gehuwd te zijn in 2015 met een man die een apotheek had. In België, daarentegen, verklaart u slechts twee keer gehuwd te zijn. U verklaart de eerste keer gehuwd te zijn met Y.M.H. in 2004. U kreeg vier dochters en twee zonen met hem. Verder verklaart u dat hij werd gedood Al-Shabaab in 2009 omdat hij eten verkocht aan de overheidssoldaten. Na zijn overlijden besloot u om, in 2011, te huwen met A.S.M., waarmee u twee kinderen kreeg. A. raakte in 2012 vermist (Niederschrift, p. 4-6; verklaring DVZ, punt 15 en 16; CGVS, p. 12-13). Ten tweede legt u andere verklaringen af over het beroep van uw vader. In Duitsland hebt u verklaard dat uw vader een schoenenwinkel had terwijl u in België verklaart van uw vader een minister was ten tijde van het Siad Barre regime (Niederschrift, p. 4 en CGVS, p. 11). Ten derde verklaarde u in Duitsland dat uw ouders gescheiden zijn toen u ongeveer zeven jaar oud was en dat uw vader verschillende vrouwen had maar dat hij jullie regelmatig kwam bezoeken (Niederschrift, p. 2 en 4). In België verklaart u dat uw vader Somalië heeft verlaten tijdens de val van het Siad Barre-regime en naar het Verenigd Koninkrijk is gevlucht. U gevraagd in welk jaar uw vader Somalië verlaten heeft, antwoordt u dat u zich dat niet kan herinneren. Het enige wat u kan vertellen is dat het na uw geboorte was. Tevens verklaart u dat u zich weinig kan herinneren van uw vader aangezien u nog jong was en dat u na zijn vertrek uit Somalië geen contact meer met hem hebt gehad tot het moment waarop hij u uithuwelijkte in 2004 (CGVS, p. 10 - 12). Ten vierde legt u andere verklaringen af over het vertrek van uw moeder naar Kenia. In Duitsland verklaarde u dat uw derde echtgenoot uw moeder en kinderen in 2017 geholpen heeft om te vluchten naar Kenia (Niederschrift, p. 5 - 6). In België verklaart u dan weer dat uw moeder en kinderen in 2019 naar Kenia zijn gevlucht (CGVS, p. 8). Ten vijfde legt u andere verklaringen af over hoe u voorzag in uw levensonderhoud voordat u huwde. In Duitsland verklaarde u dat uw vader voorzag in uw levensonderhoud tot uw huwelijk (Niederschrift, p. 6). U in België gevraagd hoe uw moeder voorzag in jullie levensonderhoud nadat uw vader Somalië had verlaten antwoordt u dat ze wat juwelen in haar bezit had. U geconfronteerd met de bedenking dat het toch wel moeilijk lijkt om jarenlang te overleven met enkel wat juwelen in haar bezit antwoordt u dat u denkt dat uw vader ook wat geld heeft achtergelaten (CGVS, p. 11). Ten zesde legt u verschillende verklaringen omtrent de financiering van uw reis naar Europa. In Duitsland verklaarde u dat uw reis gefinancierd werden door uw derde echtgenoot terwijl in u België verklaart dat uw vader uw reis heeft gefinancierd (Vragenlijst DVZ, p. 11 en Niederschrift, p. 3).

Tot slot haalt u andere vluchtmotieven aan in België dan in Duitsland. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd of u in België dezelfde verklaringen aflegt over de redenen van uw vertrek uit Somalië als in Duitsland antwoordt u ontkennend. U gevraagd welke verklaringen u hebt afgelegd in Duitsland vertelt u dat u in Duitsland familiale problemen met uw oom langs vaderskant hebt aangehaald als de reden van uw vertrek uit Somalië. U gevraagd welke problemen u hebt aangehaald antwoordt u dat

u het zich niet kan herinneren, omdat het een verhaal was dat u moest vertellen van de smokkelaar (CGVS, p. 9). Dit is echter geen afdoende verklaringen aangezien het om elementen gaat die van cruciaal belang zijn voor de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. Tevens blijkt dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van uw Duits asiëldossier. Uit uw Duits asiëldossier blijkt echter dat u daar verklaarde Somalië te zijn ontvlucht omwille van problemen met uw eerste echtgenoot. Hij wilde namelijk uw dochters laten besnijden, wat u weigerde. U werd vier keer bedreigd door hem. De eerste keer was in 2009 aan de telefoon. Een tweede keer in 2012 toen hij persoonlijk langskwam bij u thuis. Een derde keer was in 2015 toen u huwde met uw derde echtgenoot en de vierde keer toen hij langskwam in 2016 (Tatbestand, p. 2 – 3). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS maakt u nogmaals een volledige bocht in uw verklaringen. U brengt dan de versie die hierboven in de inleiding als uw asiërelaas beschreven staat.

Daarnaast wordt uw algemene geloofwaardigheid verder aangetast omdat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u weldegelijk de dochter bent van A.H.A., de minister van “National Planning and Juba Valley Development” tijdens het regime van Siad Barre. Er dient vooreerst te worden aangestipt dat u weinig informatie kan geven over de job van uw vermeende vader. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de job van uw vader geraakt u niet verder dan de beperkte verklaring dat hij de minister was van Juba en planning ten tijde van het Siad Barre regime (CGVS, p. 11). U gevraagd hoeveel jaar hij de functie heeft uitgeoefend en wat zijn taken waren als minister moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 11 en 12). U gevraagd wanneer uw vader Somalië heeft verlaten kan u enkel vertellen dat dit tijdens de val was van het Siad Barre-regime. Het jaar waarin uw vader Somalië ontvlucht is, kan u zich niet herinneren (CGVS, p. 10). Aangezien u zelf op het moment dat uw vader minister was slecht 1 à 2 jaar oud was, kan er niet van u verwacht worden dat u alles metterdaad tot in de kleinste details kan weergeven, maar er kan echter wel redelijkerwijs van u worden verwacht dat u iets meer concrete informatie weet te geven over de professionele activiteiten van uw vader. Op het moment dat u problemen kreeg in Somalië omwille van de vroegere werkactiviteiten van uw vader stond u in contact met hem. Hij was tevens diegene die uw reis naar Europa regelde en financierde. Er kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u toen minstens geprobeerd zou hebben om meer informatie te verkrijgen over de vroegere werkactiviteiten van uw vader aangezien deze in wezen rechtstreeks bijgedragen hebben tot uw vertrek uit Somalië. Daarnaast verklaart u, na het overlijden van uw vader in 2017, ook nog contact te hebben met uw halfbroers- en zussen die bij uw vader woonden in Engeland (CGVS, p. 6 en 11). Dit toont aan dat u weldegelijk in de mogelijkheid was om via hen essentiële informatie te verkrijgen over de vroegere werkactiviteiten van uw vader. Daarnaast brengt u geen stukken aan waaruit kan blijken dat u de dochter bent van voormalig minister A.H.A. noch enig begin van bewijs (cf. infra). Al deze vaststellingen doen verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Wat de door u ingeroepen feiten betreft, moet vooreerst vastgesteld worden dat u er doorheen het persoonlijk onderhoud er niet in slaagt om de door aangehaalde feiten te situeren in de tijd. Zo lijkt u, zelfs niet bij benadering, te weten wanneer uw vader Somalië voor het eerst verlaten heeft, wanneer hij terugkeerde en wanneer hij voor het eerst gecontacteerd werd door Al-Shabaab dewelke cruciale elementen zijn in uw asiërelaas (CGVS, p. 10, 16 en 19). Hierdoor is het bijzonder moeilijk om een overzicht van de feiten die u te beurt vielen te reconstrueren. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u in groepen vrees en feiten.

Voorts kunnen er heel wat vraagtekens geplaatst worden bij de gedwongen rekrutering van uw vader. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, blijkt deze praktijk in mindere mate voor te komen. Het gebeurt eerder in bepaalde omstandigheden en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Bovendien is er in geval van rekrutering ook veeleer sprake van een geleidelijk proces, dan van een gedwongen rekrutering. Uit de informatie over rekruteringsmethodes van Al-Shabaab blijkt dat wanneer er sprake is van rekrutering, dit in de praktijk vaak onder de sociale druk van de familie en de clan gebeurt, door financiële beloningen en propaganda of indoctrinatie. Uit uw verklaringen blijkt dat Al-Shabaab vooral intimidatie gebruikte om uw vader tot samenwerking aan te zetten, een methode die meestal gebruikt wordt om personen als informant te laten optreden. Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk dat Al-Shabaab iemand met het profiel van uw vader en met de beoogde opdracht zou willen rekruteren op deze manier.

Dat Al-Shabaab überhaupt iemand met het profiel van uw vader wilde inschakelen, lijkt op zich al weinig waarschijnlijk, aangezien het gaat om een man die volgens uw verklaringen al minstens 24 jaar geleden het land heeft verlaten, al die tijd in het Verenigd Koninkrijk heeft gewoond en slechts eenmalig naar Somalië terugkeerde om er met Sheikh Sharif te spreken. U geconfronteerd met de bedenking dat het toch wel opmerkelijk is dat Al-Shabaab iemand zou contacteren die al minstens 24 jaar geleden het land

heeft verlaten verklaart u dat u “denkt” dat Al-Shabaab te weten is gekomen dat uw vader terugkeerde naar Mogadishu op het moment dat Sheikh Sharif president was. De president had hem namelijk gevraagd om uitleg te komen geven over zijn functie bij de oude overheid en indien uw vader dat wilde kon hij ook opnieuw een job krijgen binnen de overheid (CGVS, p. 21). Al-Shabaab ging er om deze reden vanuit dat hij gemakkelijk toegang zou kunnen krijgen tot het presidentieel paleis waar hij een bom kon laten ontploffen (CGVS, p. 19). Deze verklaringen overtuigen echter niet.

In de eerste plaats kan er geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat uw vader, in 2015, gecontacteerd werd door de emir van Al-Shabaab, genaamd Mokhtar Robow (CGVS, p. 16 en 18). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Mokhtar Robow nooit de emir is geweest en de groepering reeds verlaten had in 2013 na een meningsverschil met de inmiddels overleden emir van de groepering, Ahmed Abdi Godane. Daarnaast kunnen er bedenkingen gemaakt worden bij het feit dat uw vader het risico nam om terug te keren naar het land dat hij ontvlucht is om louter uitleg te gaan geven. Indien de president effectief informatie zou willen verkrijgen van uw vader zijn er ook andere kanalen waarvan ze gebruik kunnen maken en hoeft uw vader niet naar Mogadishu te reizen. Voorts lijkt het ook onwaarschijnlijk dat het voor uw vader zo gemakkelijk zou zijn om een bom binnen te smokkelen in het presidentieel paleis zoals u laat uitschijnen. U verklaart namelijk dat uw vader “gewoon” een bom moest binnensmokkelen en dat Al-Shabaab deze met een afstandsbediening zou laten ontploffen. U gevraagd hoe hij dat precies moest doen, antwoordt u dat hij dat moest doen op de manier die u daarnet beschreven hebt. U gevraagd naar veiligheidscontroles bij het betreden van overheidsgebouwen verklaart u dat deze er zijn maar dat leden van Al-Shabaab ervoor zouden zorgen dat hij het gebouw kan betreden met de bom (CGVS, p. 19). Er moet opgemerkt worden dat deze verklaringen uitermate vaag en onrealistisch klinken aangezien er redelijkerwijs kan verwacht worden dat de Somalische overheid voorziet in strenge veiligheidsmaatregelen ter bescherming van hun personeel en in het bijzonder de president. Verder moet er ook vastgesteld worden dat er sprake is van speculatieve aannames van uw kant. U “denkt” namelijk dat Al-Shabaab te weten kwam dat uw vader terugkeerde naar Mogadishu. U gevraagd wanneer uw vader teruggekeerd is naar Somalië antwoordt u dat u zich het jaar niet meer kan herinneren. U weet enkel dat Sheikh Sharif toen de president was. U gevraagd om u de datum te herinneren aan de hand van de leeftijd van uw kinderen, zoals u eerder spontaan deed tijdens het persoonlijk onderhoud, moet u het antwoord schuldig blijven. U antwoordt dat hij niet gezegd heeft tegen uw moeder wanneer hij precies terug naar Mogadishu is gekomen (CGVS, p. 7, 19 en 21). U gevraagd wanneer Sheikh Sharif de president was van Somalië moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 19). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat Sheikh Sharif president was van 2009 tot en met 2012. Aangezien u 19 jaar was op het moment dat Sheikh Sharif president werd van Somalië kan er redelijkerwijs van u verwacht worden dat u hiervan enigszins op de hoogte bent.

Daarnaast kunnen er ook ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de timing van de rekrutering door Al-Shabaab. Indien Al-Shabaab uw vader wilde rekruteren naar aanleiding van zijn éénmalig bezoek aan Mogadishu op het moment dat Sheikh Sharif de president was van Somalië kan er redelijkerwijs verwacht worden dat ze uw vader op korte termijn zouden contacteren. Dit gebeurde echter niet. Uw vader wordt minstens drie jaar later gecontacteerd door Al-Shabaab en dit op het moment dat Sheikh Sharif zelfs geen president meer is. U gevraagd om welke reden Al-Shabaab uw vader minstens drie jaar later contacteerde antwoordt u dat u het eigenlijk niet goed weet. Volgens wat u gehoord hebt zou het even geduurd hebben voor Al-Shabaab om het onderzoek af te ronden (CGVS, p. 20). Dit is echter geen afdoende verklaring. Opnieuw gaat het hier om speculatieve aannames van uw kant. Tot slot lijkt het ook onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab drie jaar de tijd zou nemen om een zaak te onderzoeken en kan er in vraag gesteld worden waarom Al-Shabaab uw vader überhaupt nog wilde rekruteren aangezien hij slechts éénmalige zou teruggekeerd zijn naar Somalië en Sheikh Sharif op moment van de rekrutering zelfs geen president meer was en hij net diegene was wie uw vader contact heeft gehad en hem een functie in zijn regering had aangeboden (CGVS, p. 19).

Tevens beweert u ook problemen te hebben gekend met de overheidssoldaten. Zij zouden er u van verdenken samen te werken met Al-Shabaab omdat u niet langer eten verkocht aan de voorkant van uw huis (CGVS, p. 16). Wat betreft de door u aangehaalde vrees kan er vastgesteld worden dat u er niet in geslaagd bent deze vrees aannemelijk te maken. Het lijkt onwaarschijnlijk dat de overheid u ervan zou verdenken samen te werken met Al-Shabaab louter omdat u niet langer eten verkoopt aan de voorkant van uw huis. Bovendien verklaart u dat de overheid u er van verdacht samen te werken met Al-Shabaab, in 2014, op het moment dat uw zoon Mohamed twee jaar oud was (CGVS, p. 21). Terwijl u Somalië pas verliet eind 2015. Indien de overheid u er weldegelijk van zou verdenken samen te werken met Al-Shabaab zou er redelijkerwijs van hen verwacht kunnen worden dat ze u zouden arresteren of op z'n minst zouden verhoren aangaande de feiten die u ten laste worden gelegd. Dit gebeurde echter niet. Het blijft

bij meerdere bezoeken aan uw adres (CGVS p. 16). Hierbij verklaart u ook verkracht te zijn geweest door één van de soldaten. De verkrachting op zich wordt door het CGVS niet betwist, al kan er geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde omstandigheden waarin de feiten zich hebben afgespeeld.

Tot slot vermeldt u ook de problemen die u hebt ondervonden tijdens uw reis naar België en problemen die u kinderen hebben gekend. Uw zoon, Ahmed, heeft plasproblemen, één van uw dochters werd seksueel misbruikt door een overheidssoldaat en later werden uw beide dochters onder dwang uitgehuwelijkt (CGVS, p. 17 en 21). Aangaande deze elementen kan er vastgesteld worden dat deze geen verband houden met uw vrees voor terugkeer naar Somalië.

Gelet op van voorgaande vaststellingen kan geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen, zodat u ter zake de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u verschillende verblijfsdocumenten voor van zogenaamde familieleden in het Verenigd Koninkrijk en Canada. Van A.H.A. legt u een paspoort en naturalisatiecertificaat voor. Van H.M.A. legt u een verblijfsdocument, paspoort en beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus voor. Van H.B.S. en H.I.A. legt u een verblijfsdocument voor en van H.I.A., H.L.A. en H.M.A. legt u een paspoort voor. Daarnaast legt u ook vier foto's voor, namelijk een foto van de grafsteen van A.H.A. en drie foto's en een video voor waarop A.H.A. volgens u te zien is. Voorts legt u ook een brief voor van het Korea Development Institute gericht aan A.H.A.. Ondanks het feit dat het CGVS niet betwist dat A.H.A. een minister was tijdens het Siad Barre regime tonen deze documenten niet aan dat u weldegelijk een familieband hebt met bovenvermelde personen. Voorts legt u ook een twitterbericht voor waarin het overlijden van M.H.A., de broer van A.H.A., wordt aangekondigd. Het CGVS betwist het overlijden van deze persoon niet, maar op basis van dit document toont u opnieuw op geen enkele manier aan dat u familieband hebt met deze persoon. Ook bezorgde u na het persoonlijk onderhoud, via uw advocaat, twee foto's van medicatie dat u neemt zonder verdere uitleg hierover. Hiermee toont u enkel aan dat u deze medicatie kreeg voorgeschreven. Bovendien moet worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud niet ter sprake bracht dat u medicatie neemt. Tot slot legt u ook twee video's voor waarmee u wil bewijzen dat uw zoon een medisch probleem heeft. Hierbij moet worden vastgesteld dat het CGVS uw vrees in hoofdte van uw zoon, Ahmed, niet kan onderzoeken aangezien hij zich niet in België bevindt, maar in Kenia. De door u neergelegde documenten kunnen de ongelooftwaardigheid van uw relaas niet opheffen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia van september 2022**, beschikbaar op https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM_6308b1844_0.html of op <https://www.refworld.org/>, en de **EUAA Country Guidance: Somalia van juni 2022**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2022> of op <https://euaa.europa.eu/>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het **EASO Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van 20 september 2021**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf, en uit de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220909.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab die plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de binnenlandse en internationale veiligheidstroepen, blijft de belangrijkste bron van het gewapende conflict. Ook chronische conflicten tussen gemeenschappen en politieke conflicten blijven een belangrijk destabiliserend element. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood

kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit voornoemde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance Note van juni 2022 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 9 september 2022**) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

De meeste door ACLED geregistreerde incidenten in Mogadishu die tijdens de verslagperiode van 1 januari 2022 tot en met 30 juni 2022 plaatsvonden, vallen onder de categorie battles (196). De hoofdstad wordt getroffen door schietincidenten tussen al-Shabaab en de veiligheidsdiensten en de ATMIS-troepen van het Oegandese leger. ACLED registreert ook schietpartijen tussen legereenheden onderling, het leger en de politie (hierbij worden soms clanmilities ingezet) en door onbekende gewapende groepen. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en morteraanvallen en aanslagen door al-Shabaab-zelfmoordterroristen. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypen van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (61 %) en granaten (26 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab.

Al-Shabaab voert in Mogadishu doelgerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op onder meer binnen- en buitenlandse overheidsambtenaren, de aanwezige veiligheidstroepen, verkiezingsafgevaardigden, clanoudsten en zakenlui, en dit onder meer in het zwaarbewaakte Halane-complex in de buurt van de internationale luchthaven, in hotels waar onder andere regerings- en veiligheidspersoneel samenkomen, politiebureaus, aan kruispunten, controleposten en overheidsgebouwen. De geraadpleegde bronnen registreren ook geweldincidenten van ISS zoals granaataanvallen. Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen.

Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd. Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent twee piekmomenten, namelijk in februari 2022 en april 2022. De maanden voorafgaand aan respectievelijk de parlementaire (april 2022) en presidentiële verkiezingen (15 mei 2022).

Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 73 incidenten als violence against civilians met 66 burgerdoden. Bijna alle incidenten in deze categorie zijn gerichte moorden met een vuurwapen. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remote violence maakt in de huidige verslagperiode 66 doden, waarvan de meerderheid burgers. Het meeste burgerslachtoffers vallen in deze verslagperiode bij een IED-aanval door al-Shabaab op een konvooi van een privé-beveiligingsfirma op 12 januari 2022 waarbij 12 bewakingsagenten sterven en twee zelfmoordaanslagen: deze van 10 februari 2022, die verkiezingsafgevaardigden viseert, met naar schatting 6 burgerdoden en deze van 22 april 2022 waarbij een al-Shabaab-zelfmoordterrorist zich laat ontploffen in het Pescatore hotel waardoor 6 burgers en de al-Shabaabmilitant het leven laten.

Van januari 2022 tot 1 juli 2022 telt UNHCR 3.210 inwoners die in Mogadishu ontheemd worden, voornamelijk door de droogte en in mindere mate het geweld. De overgrote meerderheid van deze IDP's zoekt een ander onderkomen in de stad zelf. Van de in totaal 809.000 nieuwe IDP's in Somalië registreert UNHCR in voornoemde periode 245.000 nieuwe ontheemden naar en in de regio Benadir.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Mogadishu. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratieve dossier

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in een eerste en tweede middel een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Zij verstrekt volgende toelichting bij haar middelen:

“De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij verschillende verklaringen te hebben afgelegd omtrent haar leeftijd en geboorteplaats:

[...]

Verzoekende partij heeft bij haar aankomst een jaartal gezegd zonder na te denken. Zij is ongeletterd en weet haar echte geboortedatum niet. Zij weet enkel dat zij in het jaar 1990 geboren is en dat heeft zij op

het groot gehoor ook duidelijk aangegeven. Op de DVZ werd zij onder druk gezet om een datum te zeggen, maar zij heeft dat nooit haar exacte geboortedatum geweten.

Vervolgens stelt verwerende partij dat verzoekende partij verschillende verklaringen zou hebben afgelegd in Duitsland en in België:

[...]

Verzoekende partij heeft pas in België de waarheid durven vertellen over hetgeen zij heeft meegemaakt, haar Problemen en haar vrees. Zij werd door de smokkelaar van alles wijs gemaakt en bang gemaakt dat als zij de waarheid zou vertellen zij terug gestuurd zou worden naar Somalië. P. 17 CGVS

[...]

Zij heeft in België de volledige waarheid verteld en volhardt in haar verklaringen zoals gedaan op het CGVS.

Verwerende partij gaat als volgt verder:

[...]

Verzoekende partij was nog een baby toen haar vader minister van "National Planning and Juba Valley Developement" was. Het is dan ook niet vreemd dat verzoekende partij inhoudelijk niet veel kan vertellen over de job van haar vader, hoeveel jaar hij dat heeft uitgeoefend en in welk jaar hij Somalië is ontvlucht. Dergelijke informatie werd niet met verzoekende partij gedeeld. Haar vader verleide nooit over zijn werkzaamheden in het verleden, maar wilde haar wel helpen om het land te ontvluchten toen zijn verleden een gevaar vormde voor de toekomst van verzoekende partij.

Verwerende partij haalt vervolgens zaken aan die zij 'onwaarschijnlijk acht' en waar zij 'vraagtekens' bij meent te kunnen stellen.

Dit is uiteraard geen ernstig en objectief argument om het relaas van verzoekende partij in twijfel te trekken. Zij heeft verteld wat haar is overkomen en niet getracht om een relaas samen te stellen die verwerende partij 'waarschijnlijk' zou achten.

Verzoekende partij heeft haar Problemen erg duidelijk uiteen gezet: p. 15-17 CGVS

[...]

Zij meent dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

[...]

Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekende partij is daar niet mee eens. Zij meent dat zij minstens in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus rapport "Somalie: veiligheidssituatie in Mogadishu" gepubliceerd op 9 September 2022 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Nochtans schetst haar eigen rapport onthutsend beeld over de situatie in Mogadishu. Daarin wordt bevestigd dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is. Uit het rapport van 9 September 2022 blijkt dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is.

Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar verder is toegenomen,, p. 27 COI focus rapport 9 September 2022:

5.1. Data

Er werd tijdens deze rapporteringsperiode het hoogste aantal dodelijke slachtoffers geregistreerd, p. 28 COI focus rapport:

[...]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië niet verbeterd, het is er zelfs verslechterd.

Al Shabab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel Al Shabab bepaalde groepen viseert, vallen er ook vaak burgerdoden, zoals blijkt uit het rapport.

Het rapport vermeldt tevens dat iedereen door Al Shabab gezien wordt alles vijand en dus als doelwit dient te worden beschouwd, p. 29 COI focus rapport:

[...]

Verschillende onafhankelijke bronnen bevestigen dat de dreiging van terroristisch geweld voor iedereen reëel en onvoorspelbaar is, p. 31 COI focus rapport:

[...]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk.

Na het lezen van dit COI focus rapport kan bezwaarlijk gesteld worden dat het veilig zou zijn voor burgers om zich in Mogadishu te vestigen.

In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfiltreerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 42

[...]

Het rapport van 9 September 2022 geeft maar een fractie van de incidenten een aanslagen aan in Mogadishu en minimaliseert ze heel erg.

Verzoekende partij zal hieronder enkele recente incidenten aanhalen die die aantonen dat het absoluut niet veilig is voor verzoekende partij om terug te keren naar Somalië en dat zij - minstens - in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. De situatie is er immers de laatste maanden verder verslechterd en de aanslagen waarbij tientallen (burger)doden vielen zijn sterk toegenomen.

- Zo pleegde de Al Shabab begin dit jaar verschillende aanslagen in meerdere Somalische steden waarbij minstens 15 burgers om het leven kwamen. (stuk 5)

- In augustus 2022 vielen er minstens 20 doden toen de terroristen van Al Shabab een hotel in Mogadishu bestormden. (stuk 3)

- In mei 2022 vielen er 4 doden en 7 gewonden bij de zoveelse aanslag van AL Shabab

[...]

Ook in maart en april 2022 volgden er tai van aanslagen door Al Shabab, waaronder deze:

[...]

In februari 2022 kwamen minstens 9 mensen om bij een aanslag in Mogadishu, (stuk 4)

Al deze aanslagen tonen ontegensprekelijk aan dat de huidige situatie in Mogadishu absoluut niet veilig beschouwd kan worden en dat verzoekende partij er imminent gevaar loopt voor haar leven.

Verwerende partij benadrukt stevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij "soms" burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement.

Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uitzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan "soms" de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen. De rapporten waarop verwerende partij zich baseert, zijn anderhalf jaar oud en volledig achterhaald, zoals blijkt uit de verschillende voorbeelden die hierboven werden aangehaald.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat het veilig genoeg zou zijn om zich in Mogadishu te vestigen.

Het "World Report 2020: Somalia"⁵ van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

[...]

Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

[...]

Niet voor niets heeft de VN-Veiligheidsraad in haar resolutie van 31 maart 2022 het mandaat van AMISOM verlengd voor een jaar. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

[...]

De gezondheidszorg in Somalië is eveneens ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken, cf. p. 47-48 COI focus rapport 28 februari 2022:

[...]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke

bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af.” <https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevige-overstromingen-in-somalie-duizenden-mensen-hun-huizen-te-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>

Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(I), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting.

Daarom wordt dan ook in hooforde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en sub subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen”

3. Aanvullende nota's

De commissaris-generaal heeft op 22 augustus 2023, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota, die hij betreft op de beoordeling van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, worden volgende rapporten genoemd:

- UNHCR's "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022;
- EUAA rapport "Country Guidance: Somalia" van juni 2022;
- EUAA rapport "Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation" van februari 2023;
- COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 21 maart 2023.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging door Al-Shabaab, naar aanleiding van een poging om haar vader gedwongen te rekruteren, evenals omwille van een vrees voor de overheidssoldaten, die haar verdenken van samenwerking met Al-Shabaab. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

5.1.2. De commissaris-generaal oordeelt in de bestreden beslissing dat geen geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden vluchtrelaas, op grond van de volgende overwegingen:

(a) verzoekster biedt geen zicht op haar geboorteplaats, leeftijd, familiale omstandigheden en vluchtmotieven, waarbij (i) zij wisselende verklaringen aflegt omtrent haar geboortedatum en -plaats; (ii) er sprake is van wisselende verklaringen afgelegd ten overstaan van de Duitse en Belgische autoriteiten, met betrekking tot het aantal huwelijkspartners, het beroep van verzoeksters vader, het contact met verzoeksters vader, het vertrek van verzoeksters moeder naar Kenia; de wijze waarop verzoekster in haar levensonderhoud voorzorg voor haar huwelijk; de financiering van verzoeksters vlucht naar Europa;

(b) verzoekster haalt thans andere vluchtmotieven aan dan in Duitsland, waarbij bovendien blijkt dat de verklaringen die zij stelde te hebben afgelegd in Duitsland, ook niet overeenstemmen met de inhoud van haar Duits asiëldossier;

(c) verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij daadwerkelijk de dochter is van A.H.A., de minister van "National Planning and Juba Vally Development", waarbij (i) verzoekster zeer weinig informatie kan verstrekken over de job van haar vermeende vader en (ii) niettegenstaande haar zeer jonge leeftijd op het moment dat haar vader zou zijn gevlucht, blijkt dat verzoekster vlak voor haar vlucht uit Somalië nog contact had met haar vader en sinds zijn overlijden nog contact heeft met haar halfbroers en -zussen, zodat zij zich bij hen kon informeren over de vroegere werkzaamheden van haar vader, die in direct verband staan met haar eigen problemen;

(d) verzoekster slaagt er niet in de door haar aangehaalde feiten te situeren in de tijd, waarbij zij zelfs niet bij benadering weet wanneer haar vader Somalië voor het eerst verliet, wanneer hij terugkeerde en wanneer hij voor het eerst werd gecontacteerd door Al-Shabaab;

(e) het is opmerkelijk dat Al-Shabaab verzoeksters vader gedwongen zou rekruteren, waarbij (i) het onwaarschijnlijk is dat zij iemand met het profiel van verzoeksters vader en de te vervullen opdracht enkel via intimidatie zouden rekruteren; (ii) verzoeksters vader reeds minstens 24 jaar geleden Somalië verliet, al die tijd in het Verenigd Koninkrijk woonde en slechts eenmalig naar Somalië terugkeerde; (iii) er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeksters vader in 2015 werd gecontacteerd door de emir van Al-Shabaab, genaamd M.R., aangezien laatstgenoemde nooit emir is geweest en de groepering reeds had verlaten in 2013; (iv) het ongeloofwaardig is dat verzoeksters vader het risico zou nemen om naar Somalië terug te keren, enkel en alleen om een uitleg te gaan geven aan president Sheikh Sharif, waarbij hiervoor immers andere kanalen kunnen worden gebruikt; (v) het onwaarschijnlijk is dat verzoeksters vader zomaar in staat zou zijn om een bom te plaatsen in het presidentieel paleis;

(f) de timing van de rekrutering door Al-Shabaab is onaannemelijk, waarbij kan worden aangenomen dat, indien Al-Shabaab verzoeksters vader wilden rekruteren, zij hem zouden contacteren bij of kort na zijn bezoek aan Somalië, in plaats van drie jaar later, op een moment dat Sheikh Sharif zelfs geen president meer was;

(g) het is onwaarschijnlijk dat de overheidssoldaten verzoekster zouden verdenken van samenwerking met Al-Shabaab, enkel en alleen omdat zij niet langer voedsel verkocht aan de voorkant van haar huis; waarbij verzoekster bovendien stelde dat zij verdacht werd in 2014, doch Somalië slechts verliet eind 2015, zodat kan worden verwacht dat de soldaten verzoekster reeds hadden gearresteerd of minstens verhoord aangaande de feiten die haar ten laste werden gelegd;

(h) er wordt niet betwist dat verzoekster verkracht werd door een overheidssoldaat, doch wordt er geen geloof gehecht aan de door haar aangehaalde omstandigheden waarin deze feiten zich hebben afgespeeld;

(i) de aangehaalde problemen in hoofde van verzoeksters kinderen houden geen verband met verzoeksters persoonlijke vrees voor terugkeer, waarbij haar kinderen zich nog in Kenia bevinden.

5.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

5.1.4. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

5.1.5. De Raad treedt de commissaris-generaal bij, in zijn beoordeling dat: *“In casu werd vastgesteld dat u het Commissariaat-generaal geen zicht biedt op uw geboorteplaats, uw leeftijd, uw familiale situatie en uw vluchtmotieven. Zo kan vastgesteld worden dat u bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming, in België, op 6 november 2020 verklaarde geboren te zijn op 1 januari 1999 in Marka. Tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, op 26 maart 2021, wijzigde u deze verklaringen. U verklaarde namelijk geboren te zijn op 7 juli 1990 in Mogadishu. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd naar uw geboortedatum en -plaats verklaart u te zijn geboren in Mogadishu in 1990. U gevraagd in welke maand en op welke dag moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 7). U gevraagd naar de reden van uw wijzigende verklaringen omtrent uw geboorteplaats en -datum antwoordt u dat u niet naar school bent geweest. U gevraagd om welke reden u aanvankelijk verklaarde te zijn geboren in Marka antwoordt u dat u veel stress heeft (CGVS, p. 9). Dit is echter geen afdoende verklaring. Zelfs van iemand die niet naar school is geweest en zich in een stressvolle situatie bevindt kan verwacht worden dat ze consistente verklaringen aflegt betreffende de geboorteplaats en -datum.”* Dat verzoekster wisselende verklaringen heeft afgelegd, zowel over haar geboorteplaats als over haar geboortedatum, en dit zonder een aannemelijke verklaring hiervoor te verschaffen, heeft een negatieve weerslag op de geloofwaardigheid. Iemands identiteit en herkomst maken de kernelementen van een verzoek om internationale bescherming uit, waarbij het immers in het kader van deze fundamentele gegeven zijn, dat een verzoek kan worden beoordeeld. Door te wijzen op haar ongeletterdheid – waarbij dient te worden opgemerkt dat verzoekster weliswaar verklaarde geen formeel onderwijs te hebben genoten, doch niet-analfabeet te zijn – kan zij de gedane vaststellingen niet verklaren. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat ook van iemand die niet naar school is gegaan, kan worden verwacht dat zij consistente verklaringen aflegt. Ook de louter blote bewering dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken onder druk werd gezet om een exacte geboortedatum te verschaffen, kan geen afbreuk doen aan voormelde. Deze thans aangehaalde verschoning stemt bovendien niet overeen met het door verzoekster verschaftte antwoord op de vraag waarom zij bij DVZ wel haar geboortedag en -maand kon verstrekken en bij het CGVS niet. Zo stelde zij immers dat zij geen idee had waarom bij DVZ een exacte datum werd genoteerd en dat zij toen ook enkel heeft gezegd wat zij tegenover de *protection officer* heeft verklaard (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 7). Alleszins, indien verzoekster enkel wist dat zij in het jaar 1990 was geboren, zonder de specifieke dag en maand, stond het haar vrij dit zo te verklaren. Wanneer zij er echter voor opteert om een exacte geboortedatum te verschaffen, kan worden verwacht dat zij consistent is in haar verklaringen dienaangaande, *quod non in casu*.

5.1.6. Wat betreft de afwijkende verklaringen, afgelegd ten overstaan van de Duitse en Belgische autoriteiten, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat verzoeksters geloofwaardigheid ernstig onderuit wordt gehaald doordat er sprake is van sterk wisselende verklaringen omtrent kernelementen van haar zaak. De Raad herhaalt dat er sprake is van wisselende verklaringen, met betrekking tot het aantal huwelijkspartners, hun beroep en verdere levensverloop; het beroep van verzoeksters vader; het contact met verzoeksters vader; het vertrek van verzoeksters moeder naar Kenia; de wijze waarop verzoekster in haar levensonderhoud voorzag voor haar huwelijk; de financiering van verzoeksters vlucht naar Europa en het vluchtrelaas zelf. Het ongefundeerde betoog dat verzoekster pas in België de waarheid durfde te vertellen, omdat haar smokkelaar haar bang had gemaakt en had opgedragen om een ander verhaal te vertellen, kan de vastgestelde tegenstrijdigheden niet remediëren. De Raad benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij of zij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn of haar aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn of haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn of haar asielaanvraag en het is aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de bevoegde asielinstanties, en dit reeds vanaf het eerste contact met een bevoegd onthaalland. Verzoekster is een volwassen vrouw en draagt de volle verantwoordelijkheid over haar eigen verklaringen. Dat verzoekster door haar smokkelaar tijdens haar reisweg seksueel zou zijn misbruikt, wordt als dusdanig niet betwist. De Raad minimaliseert geenszins de ernst van dergelijke feiten en neemt aan dat dit zeer traumatisch kan zijn, doch verzoekster maakt niet aannemelijk waarom deze omstandigheid haar ervan zou hebben weerhouden om in Duitsland de ware toedracht van haar vluchtrelaas te onthullen. De Raad kan aannemen dat verzoekster desgevallend aanvankelijk niets zou hebben verklaard over het ondergane misbruik door de smokkelaar – die dreigde haar moederen en kinderen iets aan te doen – doch dit verschoont niet waarom verzoekster de ware toedracht omtrent de voorgaande elementen niet kenbaar heeft gemaakt. Dat verzoekster omtrent de meest elementaire elementen van haar verzoek wisselende verklaringen heeft afgelegd, ondergraaft de geloofwaardigheid van haar relaas op ernstige wijze.

5.1.7. De Raad moet verder – in navolging van de commissaris-generaal – vaststellen dat verzoekster enerzijds geen enkel document overmaakt, op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zij daadwerkelijk de dochter is van de genaamde A.H.A., de voormalige minister van “*National Planning and Juba Vally Development*” en anderzijds geen voldoende concrete, gedetailleerde en coherente verklaringen aflegt, op grond waarvan deze familiale band alsnog kan worden aangenomen. De Raad herhaalt dat verzoekster ten overstaan van de Duitse en Belgische autoriteiten wisselende verklaringen heeft afgelegd over het beroep van haar vader, evenals over het contact dat zij in haar kinderjaren met hem heeft gehad en de vraag of hij al dan niet haar vlucht naar Europa heeft gefinancierd. Verder werd in de bestreden beslissing terecht gesteld dat: *“Er dient vooreerst te worden aangestipt dat u weinig informatie kan geven over de job van uw vermeende vader. U tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de job van uw vader geraakt u niet verder dan de beperkte verklaring dat hij de minister was van Juba en planning ten tijde van het Siad Barre regime (CGVS, p. 11). U gevraagd hoeveel jaar hij de functie heeft uitgeoefend en wat zijn taken waren als minister moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 11 en 12). U gevraagd wanneer uw vader Somalië heeft verlaten kan u enkel vertellen dat dit tijdens de val was van het Siad Barre-regime. Het jaar waarin uw vader Somalië ontvlucht is, kan u zich niet herinneren (CGVS, p. 10). Aangezien u zelf op het moment dat uw vader minister was slecht 1 à 2 jaar oud was, kan er niet van u verwacht worden dat u alles metterdaad tot in de kleinste details kan weergeven, maar er kan echter wel redelijkerwijs van u worden verwacht dat u iets meer concrete informatie weet te geven over de professionele activiteiten van uw vader. Op het moment dat u problemen kreeg in Somalië omwille van de vroegere werkactiviteiten van uw vader stond u in contact met hem. Hij was tevens diegene die uw reis naar Europa regelde en financierde. Er kan redelijkerwijs van u verwacht worden dat u toen minstens geprobeerd zou hebben om meer informatie te verkrijgen over de vroegere werkactiviteiten van uw vader aangezien deze in wezen rechtstreeks bijgedragen hebben tot uw vertrek uit Somalië. Daarnaast verklaart u, na het overlijden van uw vader in 2017, ook nog contact te hebben met uw halfbroers- en zussen die bij uw vader woonden in Engeland (CGVS, p. 6 en 11). Dit toont aan dat u weldegelijk in de mogelijkheid was om via hen essentiële informatie te verkrijgen over de vroegere werkactiviteiten van uw vader. Daarnaast brengt u geen stukken aan waaruit kan blijken dat u de dochter bent van voormalig minister A.H.A. noch enig begin van bewijs (cf. infra). Al deze vaststellingen doen verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid”*. Door louter te herhalen dat zij slechts een baby was toen haar vader minister was, brengt zij de gedane vaststellingen niet aan het wankelen. Hiermee werd in de bestreden beslissing rekening gehouden, waarbij terecht werd gewezen op de mogelijkheden om later in haar leven meer informatie te vergaren omtrent de werkzaamheden van haar vader, gelet ook op de verbondenheid hiervan met haar eigen problemen.

5.1.8. Waar verzoeker hekelt dat de bestreden beslissing is gebaseerd op opmerkelijkheden, benadrukt de Raad dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen, zoals *in casu*. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn. Het komt daarentegen aan verzoekster toe om de feiten die zij aanhaalt en waarop zij haar vrees voor vervolging steunt *in concreto* aannemelijk te maken en met betrekking tot de inconsistenties en onaannemelijkheden waarop wordt gewezen in de motivering van de bestreden beslissing een logische en afdoende uitleg of verklaring te bieden. Door louter te volharden dat zij wel degelijk haar problemen erg duidelijk uiteen heeft gezegd en dienaangaande te verwijzen naar de door haar afgelegde verblijven, blijkt zij hiertoe evenwel in gebreke.

5.1.9. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren dat zij haar relaas wel degelijk duidelijk en uitgebreid heeft verteld, het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

5.1.10. Wat betreft de neergelegde documenten, treedt de Raad de volgende beoordeling van de commissaris-generaal – die door verzoekster ook onbesproken wordt gelaten – bij: *“Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u verschillende verblijfsdocumenten voor van zogenaamde familieleden in het Verenigd koninkrijk en Canada. Van A.H.A. legt u een paspoort en naturalisatiecertificaat voor. Van H.M.A. legt u een verblijfsdocument, paspoort en beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus voor. Van H.B.S. en H.I.A. legt u een verblijfsdocument voor en van H.I.A., H.L.A. en H.M.A. legt u een paspoort voor. Daarnaast legt u ook vier foto's voor, namelijk een foto van de grafsteen van A.H.A. en drie foto's en een video voor waarop A.H.A. volgens u te zien is.*

Voorts legt u ook een brief voor van het Korea Development Institute gericht aan A.H.A.. Ondanks het feit dat het CGVS niet betwist dat A.H.A. een minister was tijdens het Siad Barre regime tonen deze documenten niet aan dat u weldegelijk een familieband hebt met bovenvermelde personen. Voorts legt u ook een twitterbericht voor waarin het overlijden van M.H.A., de broer van A.H.A., wordt aangekondigd. Het CGVS betwist het overlijden van deze persoon niet, maar op basis van dit document toont u opnieuw op geen enkele manier aan dat u familieband hebt met deze persoon. Ook bezorgde u na het persoonlijk onderhoud, via uw advocaat, twee foto's van medicatie dat u neemt zonder verdere uitleg hierover. Hiermee toont u enkel aan dat u deze medicatie kreeg voorgeschreven. Bovendien moet worden opgemerkt dat u tijdens het persoonlijk onderhoud niet ter sprake bracht dat u medicatie neemt. Tot slot legt u ook twee video's voor waarmee u wil bewijzen dat uw zoon een medisch probleem heeft. Hierbij moet worden vastgesteld dat het CGVS uw vrees in hoofde van uw zoon, Ahmed, niet kan onderzoeken aangezien hij zich niet in België bevindt, maar in Kenia. De door u neergelegde documenten kunnen de ongelooftwaardigheid van uw relaas niet opheffen."

5.1.11. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij Somalië heeft verlaten omwille van een vrees voor Al-Shabaab of de overheidssoldaten. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

5.2. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat de loutere verwijzing naar de humanitaire situatie in Somalië en Mogadishu geen betrekking heeft op verzoeksters persoon en aldus niet volstaat om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu met socio-economische of humanitaire moeilijkheden riskeert te worden geconfronteerd die uitgaan van een actor in de zin van artikel 48/5, §1, van de Vreemdelingenwet.

5.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit Mogadishu, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

5.2.3. De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Verzoeksters betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

5.2.4. De Raad merkt op dat de commissaris-generaal het EUAA-rapport "Country Guidance Somalia" van juni 2022, UNHCR's "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022, het EUAA-rapport "Somalia Security Situation" van februari

2023 en de COI Focus “Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu” van 21 maart 2023 heeft ter kennis gebracht in een aanvullende nota waarin de vaststellingen in de bestreden beslissing worden bevestigd.

Uit het geheel van de voorliggende informatie blijkt dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van Al-Shabaab die direct en indirect de confrontatie aangaat met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Het geweld neemt de vorm aan van schietpartijen tussen verschillende groeperingen en gerichte moord- en terreuraanslagen. Naast Al-Shabaab zijn ook ISS, de Somalische veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld in Mogadishu. Het langdurig verkiezingsproces heeft het politieke landschap en het veiligheidsklimaat gedestabiliseerd.

Tijdens de verslagperiode gaat het aantal door ACLED geregistreerde geweldincidenten in stijgende lijn. Het geweld kent piekmomenten, namelijk in februari 2022 (voorafgaandelijk aan de parlementaire verkiezingen), april 2022 (voorafgaandelijk aan de presidentiële verkiezingen) en augustus 2022. ACLED registreerde tijdens de verslagperiode voor de categorie “*violence against civilians*” in totaal 53 burgerdoden voor 58 incidenten, waarbij het merendeel gerichte moorden met een vuurwapen waren, waarvan het motief niet altijd gekend is. Wat betreft “*explosions/remote violence*” werden tijdens de verslagperiode 202 doden gemeld voor 70 incidenten, waarvan de meeste burgers. ACLED heeft drie ernstige aanslagen van Al-Shabaab geregistreerd, waaronder een dubbele bomaanslag op het ministerie van onderwijs in oktober 2022, waarbij 120 mensen om het leven kwamen – waarvan het merendeel burgers – en meer dan 300 mensen gewond geraakten. In de COI Focus van Cedoca kan worden gelezen dat de veiligheidsomstandigheden in Mogadishu voortdurend worden opgevolgd. Als er zich fundamentele wijzigingen of ontwikkelingen voordoen die de situatie ter plaatse aanzienlijk veranderen, dan werkt Cedoca deze COI Focus zo snel mogelijk bij. De thans voorliggende gegevens zijn voldoende actueel en nauwkeurig, minstens toont verzoekster niet aan dat zij over relevante informatie beschikt die het bovenstaande beeld dat naar voren komt uit de beschikbare bronnen doorprijkt. De vaststellingen in de bestreden beslissing en de aanvullende nota op dit punt worden dan ook overgenomen

5.2.5. Gelet op de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad de beoordeling van de commissaris-generaal bij dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld in Mogadishu dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Uit de landeninformatie bijgebracht door beide partijen, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt. Tevens in navolging van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast dat de mate van het willekeurig geweld in Mogadishu hoog blijft zodat een mindere mate aan individuele elementen is vereist om aan te nemen dat een burger aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. *In casu* brengt verzoekster echter geen dergelijke elementen bij. Evenmin blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier dat de persoonlijke omstandigheden van verzoekster van die aard zijn dat zij een groter risico loopt dan andere burgers om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

5.2.6. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

5.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. DENIES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. V. LAUDUS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES